

Wenn sük ut Grootstadt of ut Kuntreien, de wat wieder weg in Dütskland sünd, Visit anseggt hett, willen de Lü ok geern up een Eiland. Un wenn dat blot för een Dag is. Man eevkes Seewind um de Nös un de Noordsee an de Foten, dat langt al. Börkum, Nörderney, Langeoog, Spiekeroog – also wat dorvan kennen s' al. Wi hebben de Kaart studeert un hebben herutsöcht, wor mien Lü noch nich west hebben. In een „Touristikführer für Ostfriesland“ hebben wi ok rinkeken. Dor kunnen wi ok een Sprökje lesen, na dat sük een de Naams van de Eilanden good marken kunn: „Welcher Seemann liegt beinahe nie im Bett?“ Dat Ii bi „im“ steiht för dat Jott van Juist. Hm. Wi hebben denn dochd, dat mutt doch ok noch mit anners een Sprökje gahn. Hör weer wat infallen, sä mien Süster: „Wer Sehr Lange Badet, Nimmt Jede Brandung.“ (Wangerooge, Spiekeroog, Langeoog, Baltrum, Norderney, Juist, Bor-kum) Ja, dat weer al wat. Denn kunnst sehn, wo uns de Koppen qualmen deen över all dat Sinneern na een

neje Sprök. As ik sä, dat ik nu keen Tied mehr harr, full uns glieks noch een Sprök in. Man ik harr de Satz van de anner Kant upsett: „Bin Jetzt Nicht Bei Laune, Suche Weiter.“ Hier harr ik mit dat „Be“ van Börkum anfangen. Dat Jott steiht för Juist, dat Enn för Nördernee, dat twede Be för Baltrum, dat Ell för Langeoog, dat Ess för Spiekeroog un dat Wee för Wangerooge. Well mi kennt weet, dat Börkum mien leevste Eiland is. Denn is dat ok woll keen Wunner, wenn dat bi mi vörn an steiht. Is ok weer völs to völ Tied vergahn, dat ik up een Eiland west hebb. Wiel dat an fellsten geiht, weer ik up Nörneey. Ik harr dat so nödig, dat ik Seewind um de Nös un Soltwater an de Foten kreeg. Bold mal weer? Geern!